

iu. Preter ~i. **Z** Ne ~i. **Sen** ~a. Ne ~anta (Vd BLINDA).

***Atesti** (tr). 1 Certigi fakton, kiel vidinto, aŭdinto aŭ eksciinto : ~i la senkulpecon de la akuzito; alvoki iun kiel ~anton. 2 Pruvi, montri : via hezito ~as, ke vi mensogas; per tia ago vi ~is vian perfidon; griza barbo saĝon ne ~as Z. ~o. Ago, vortoj, dokumento, per kio oni ~as ion : alvoki la ~on de ĉiuj, kiuj partoprenis Z; fari ĉe la juĝejo sensacian ~on; ~o pri kapableco, pri bona konduto; ricev~o; unua ~o estas la vesto Z; la statistikoj liveras pri tio elokvanta ~on.

atika. 1 Rilata la antikvajn atenananojn : ~a dialekto. 2 Similanta la puran, elegantan, delikatan stilon aŭ lingvon de la atenananoj. 3 Similanta la spritan, pikantecon ĝentilecon de la atenananoj. ~eco, ~ismo. ~a modo, dir-aŭ farmaniero.

***Atingi** (x). 1 (iu, io). Sukcesi tuŝi ion konkretan, malproksime kuŝantan; ŝanĝante mem sian lokon, aŭ eltendante membron, aŭ jetante ion : ~i la supron de la monto, la urbon; la hundoj kur~is la ŝteliston; eltendante la brakon, li ~is la pomon; la kuglo ~is lin ĝuste en la koro; pli malproksime ol oni povas ~i per la rigardo; nur per unu paŝo li ~is la celpunkton. 2 Okupi spacon ĝis, etendi ĝis iu loko aŭ tempo : la akvo ekstere ~is ĝis la fenestro Z; la tegmento ~is ĝis la tero Z; la inundo ~is tre vastan areon; la arbaro ~as ĝis la lago; la stango ne estis sufiĉe longa por ~i la fundon; ~i la vesperon de sia vivo Z. 3 (f) Sukcesi renkonti aŭ ricevi ion abstraktan : ~i grandecon, altecon, aĝon, altan prezon, gradon, mezuron; ~i rezulton, efektivigon Z, sukceson, la konsenton de iu Z, profiton, rekompencan; oni ne povas kredi ĝis kia grado ~as la facileco de tiu lingvo Z; ilia nombro ~as certan ciferon Z; aŭbla faro pli ~as ol vorto Z; pro sia inteligento k ruzo li ~is la prezidantecon Z; fine mi ~is, ke li prenis la kvitancon Z; ĉiuj oficoj de la Ligo estos egale ~eblaj por viroj k por virinoj. Kp AKIRI, GAJNI, TRAFI. Vd CELO.

Atlaso. 1 Dolĉemola, brila k glata speco de silkajo : (f) ~a haŭto. 2 (Ev.) Kolekto da geografiaj kartoj, k pli ĝenerale da

desegnaĵoj, figuroj por speciala fako : ~o geografia, historia, anatomia, moda.

Atleto. 1 Homo profesie praktikanta la sportojn, kiuj bezonas rimarkindan fortecon. 2 Homo tre forta. ~ismo. ~a arto, profesio.

Atmosfera. 1 Gasa maso ĉirkaŭanta astron. 2 (f) Ĉirkaŭantaj cirkonstancoj, medio: vivi en ~o de malvirto; la traktadoj okazas en favora ~o; la interna ideo de Esp-o ne estas dogmo, ĝi estas ~o; la sufoka ~o de homa malamo-(Kp SFERO). 3 ☐ Mezurunuo de premo pri gasoj, vaporoj.

atolo (Ge). Ringforma insulo formita de koraloj.

Atomo. 1 Plej malgranda, supoze nedividebla ero de materio. 2 Plej malgranda materio konsistanta el pluraj elektronoj turnigantaj ĉirkaŭ unu protono : la korpoj diferencas per la nombro de elektronoj ekzistantaj en iliaj ~oj. ~ismo. Doktrino pri la ~a konsisto de la materio k universo, k ilia formigo per kunigo de ~oj.

atonio Z ☿. Malvigleco de la organoj.

atrepsio ☿. Malsano de novnaskitoj, kaŭzata de malordo en la nutrado.

Atribui (tr). 1 Asigni, destini, doni ion al iu kiel lian : ~i al iu la unuan premion en konkurso; ~i la patran domon, kiel parton de la heredaĵo, al la plej aĝa filo; ~i sumon de mil frankoj por la loterio. Kp ALDIFINI. 2 Rigardi, juĝi, opinii ion kiel ies apartenaĵon, aljuĝi : verko ~ita al Homero; ~i al iu iun malkovron; li ne havas ĉiujn meritojn, kiujn oni al li ~as; ~i grandan efikon al nova kuracilo; ~i signifon al vorto. 3 Rigardi, opinii ion kiel kaŭzitan de iu aŭ io, aljuĝi : ~i al iu la malsukceson de la afero; ~i ies morton al akcidento (Kp IMPUTI).

Atributo 1 ☿ ☼. Distingilo, insigno, emblemo de ia metio, korporacio, dio, uzata precipe en belartoj : pesilo estas la ~o de la juĝpovo; rado k globo estas ~oj de la Fortuno. 2 ☿ Esenca konstanta sensanga eco de la substanco. Vd PREDIKATO.

***Atriplo**. Legoma veg. el fam. de kenopodiacoj (atriplex).